

повдигналъ, вѣоржилъ ги и потеглилъ на югъ. Хаганътъ се спусналъ подиръ него за да спре бѣжанцитѣ, но билъ нѣколко пжти отблѣснатъ отъ Кубера и принуденъ да се върне назадъ. Тогава Куберъ миналъ Дунава, слѣзълъ въ Македония, разположилъ се на лагеръ въ Прилѣпската равнина и се договорилъ съ императора да остане въ завзетата отъ него земя. Императорътъ заповѣдалъ на драговичитѣ, които му били подвластни, да доставятъ храна на пришълцитѣ, а Куберъ навѣрно се е задължилъ да помага на императора противъ враговетѣ на империята. Слѣдъ това се започнала тайна борба между Кубера и императора. За да отслабятъ Кубера, византийцитѣ привличали християнитѣ отъ лагера му да бѣгатъ въ Солунъ и въ другитѣ градове, отъ които произхождали; а Куберъ, за да завладѣе ненадѣйно Солунъ и да се закрѣпи здраво въ западната частъ на полуострова, накаралъ негови довѣрени хора да забѣгнатъ сжщо въ Солунъ и да подготвятъ почвата за вавземане на града. Обаче планътъ му билъ издаденъ и осуетенъ, слѣдъ което той навѣрно е прѣминалъ съ ордата си въ основаното отъ брата му Испериха Дунавско царство; а доведената отъ него смѣсица отъ разни народи била прѣхвърлена на византийски кораби въ Равенската областъ въ Италия, за да служи като опора на византийцитѣ противъ разширението на лонгобардитѣ.

Произходъ, битъ и наредба на българитѣ.—Старитѣ българи били клонъ отъ хунското племе. Тѣ имали такива обичаи, нрави и обществени наредби, каквито имали хунитѣ, аваритѣ и другитѣ турко-татарски народи; обаче на ръстъ били високи, а на лице бѣли, отъ което се вижда, че сж имали примѣсъ отъ славяни и кавказци, въ сѣсѣдство съ които сж живѣли дълго врѣме.

Огначало, като скитници, тѣ живѣели подъ палатки, а по-послѣ, като се заселвали на едно мѣсто, правѣли си бѣдни и низки колиби (землянки), построени близо до рѣкитѣ и блатата, или въ добри укрѣпени мѣста отъ природата. За храна употребявали главно конско мѣсо и кобилешко млѣко, но яли и мѣсото на